

Arrest

nr. 163 380 van 2 maart 2016
in de zaak RvV X / VIII

In zake: 1. X
2. X
in hun hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordigers van
X
X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Armeense nationaliteit te zijn, in hun hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordigers van X en X op 10 oktober 2013 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 7 augustus 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt en tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 december 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 januari 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat J. BOULBOULLE-KACZOROWSKA verschijnt voor de verzoekende partijen, en van advocaat E. MATTERNE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Eerste verzoeker diende op 31 mei 2013 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

1.2. Deze aanvraag werd op 7 augustus 2013 onontvankelijk verklaard. Dit is de eerste bestreden beslissing, die als volgt gemotiveerd is:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 31.05.2013 bij onze diensten werd ingediend door :

[...]

+ minderjarige kinderen

[...]

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is

Reden:

Artikel 9ter - § 3 5° - van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk werden reeds ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

Op 30/04/2013 werd er door de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing genomen aangaande de aanvraag tot machtiging tot verblijf dd. 20/07/2011. Betrokkene legt in zijn nieuwe verblijfsaanvraag een standaard medisch getuigschrift voor waaruit blijkt dat zijn/haar gezondheidstoestand ongewijzigd is ten aanzien van de eerder ingediende aanvraag dd. 20/07/2011. Hét voorgelegde standaard medisch getuigschrift bevestigt slechts de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van betrokkene. In de beslissing dd.30/04/2013 werd reeds uitgebreid ingegaan op de gezondheidstoestand van betrokkene. Indien de elementen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk, dient de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk te verklaren op basis van artikel 9ter §3 - 5° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012)”

1.3. Eveneens op 7 augustus 2013 wordt aan verzoekers een bevel om het grondgebied te verlaten afgegeven. Dit is de tweede bestreden beslissing, die als volgt gemotiveerd is:

“En exécution de la décision de [S.T.] (Attaché),

In uitvoering van de beslissing van [S.T.] (Attaché),

délégué de la Secrétaire d'État à l'Asile et la Migration, il est enjoint au (à la) nommé(e) :

gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asie! en Migratie, wordt aan de genaamde:

[...]

De quitter le territoire de la Belgique, ainsi que le(s) territoire(s) des États suivants, au plus tard dans les 30 jours de la notification :

Het bevel gegeven, om ten laatste binnen 30 dagen na de kennisgeving, het grondgebied van België te verlaten, evenals het (de) grondgebied(en) van de volgende Staten :

Allemagne, Autriche, Danemark, Espagne, Estonie, Finlande, France, Grèce, Hongrie, Islande, Italie, Lettonie, Liechtenstein, Lituanie, Luxembourg, Malte, Norvège, Pays-Bas, Pologne, Portugal, Slovaquie, Sloveenie, Suède, Suisse et Tchèque sauf s'il (elle) possède les documents requis pour s'y rendre. Duitsland, Oostenrijk, Denemarken, Spanje, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Liechtenstein, Litouwen, Luxemburg, Malta, Noorwegen, Nederland, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Zweden, Zwitserland en Tsjechië, tenzij hij/zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeben.

En vertu de l'article 7, alinéa 1er, de la loi du 15 décembre 1980 précitée,:

Krachtens artikel 7, eerste lid van de wet van 15 december 1980:

□ 2°il demeure dans le Royaume au-delà du délai fixé conformément à l'article 6, ou ne peut apporter la preuve que ce délai n'est pas dépassé.

2°hij langer in het Rijk verblijft dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of er niet in slaagt het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd.

En application de l'article 74/14,§3, de la loi du 15 décembre 1980 précitée :

In toepassing van artikel 74/14, §3, van de wet van 15 december 1980:

° 4° le ressortissant d'un pays tiers n'a pas obtempéré dans le délai imparti à une précédente décision d'éloignement : l'intéressée n'a pas obtempéré à l'ordre de quitter le territoire en date du 30/04/2013, notifiée le 15/05/2013.

° 4° de onderdaan van een derde land niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg heeft gegeven : betrokkene gaf geen gevolg aan het bevel om het grondgebied te verlaten op 30/04/2013 (betekend dd. 15/05/2013)."

1.4. Op dezelfde datum wordt nog een inreisverbod opgelegd aan verzoekers. Dit luidt als volgt:

"En exécution de la décision de [S.T.] (Attaché),

In uitvoering van de beslissing van [S.T.] (Attaché),

délégué de la Secrétaire d'État à l'Asile et la Migration, il est enjoint au (à la) nommé(e) :

gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asie! en Migratie, wordt aan de genaamde:

[...]

+ enfants/kinderen:

[...]

De quitter le territoire de la Belgique, ainsi que le(s) territoire(s) des États suivants, au plus tard dans les 30 jours de la notification :

Het bevel gegeven, om ten laatste binnen 30 dagen na de kennisgeving, het grondgebied van België te verlaten, evenals het (de) grondgebied(en) van de volgende Staten :

Allemagne, Autriche, Danemark, Espagne, Estonie, Finlande, France, Grèce, Hongrie, Islande, Italie, Lettonie, Liechtenstein, Lituanie, Luxembourg, Malte, Norvège, Pays-Bas, Pologne, Portugal, Slovénie, Slovaquie, Suède, Suisse et Tchéquie sauf s'il (elle) possède les documents requis pour s'y rendre. Duitsland, Oostenrijk, Denemarken, Spanje, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Liechtenstein, Litouwen, Luxemburg, Malta, Noorwegen, Nederland, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Zweden, Zwitserland en Tsjechië, tenzij hij/zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

En vertu de l'article 7, alinéa 1er, de la loi du 15 décembre 1980 précitée,:

Krachtens artikel 7, eerste lid van de wet van 15 december 1980:

□ 2°il demeure dans le Royaume au-delà du délai fixé conformément à l'article 6, ou ne peut apporter la preuve que ce délai n'est pas dépassé.

2°hij langer in het Rijk verblijft dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of er niet in slaagt het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd.

En application de l'article 74/14,§3, de la loi du 15 décembre 1980 précitée :

In toepassing van artikel 74/14, §3, van de wet van 15 december 1980:

° 4° le ressortissant d'un pays tiers n'a pas obtempéré dans le délai imparti à une précédente décision d'éloignement : l'intéressée n'a pas obtempéré à l'ordre de quitter le territoire en date du 30/04/2013, notifiée le 15/05/2013.

° 4° de onderdaan van een derde land niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg heeft gegeven : betrokkene gaf geen gevolg aan het bevel om het grondgebied te verlaten op 30/04/2013 (betekend dd. 15/05/2013)."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voeren verzoekers de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 met betrekking tot de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikel 9 ter van de

vreemdelingenwet en van artikel 3 van het Europees verdrag voor de rechten van de mens. Verzoekers lichten het middel toe als volgt:

“Aangezien de Wet betreffende de motivatie van de administratieve akten stelt dat:

“Art. 2.

De administratieve akten van de administratieve overheid bedoeld door het artikel een moeten het voorwerp uitmaken van een formele motivatie

Art. 3.

De geëiste motivatie bestaat uit de aanduiding, in de akte, van de consideratie in rechten en feiten die ten gronde zijn van de beslissing.

Ze moet adequaat zijn”;

Dat krachtens deze schikkingen, een administratieve akte dus onwettelijk is indien hij niet formeel gemotiveerd is of indien hij geen ten gronde pertinente motieven inhoud, die vast staan en aanvaardbaar zijn;

Dat het, het geval is van de betwiste beslissing en dat wegens diverse punten;

Dat de motivatie van de ondernomen beslissing zich steunt op gegevens die niet volledig overeenstemmen en nagezien werden;

Aangezien dat de betwiste beslissing vaststelt dat uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat de aandoening van Mevrouw [A.] een reëel risico kan inhouden voor haar leven of fysieke integriteit;

De motivatie van de betreden beslissing is vrij stereotiep;

Deze beslissing werd onvoldoende gemotiveerd;

Het artikel 9ter, §1, le lid van de Wet van 15 december 1980 schikt dat: “De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.”

Op 27/05/2013 levert de verzoekende partij een standaard medisch getuigschrift die van de ziekte, de ernst van graad en de noodzakelijk geacht behandeling getuigen.

Dit document laat zonder twijfels toe vast te stellen dat de verzoekende partij lijdt aan een zwaar chronisch Post traumatische stress disorder en chronische post traumatische depressie.

Het is mogelijk uit het certificaat af te leiden dat de aandoening waaraan verzoekende partij lijdt, een reëel risico kan inhouden voor zijn leven of fysieke integriteit aangezien dat op deze standaard medische getuigschrift er wordt ingeschreven dat “Le patient souffre d’une maladie qui comporte un risque réel pour sa vie ou son intégrité physique ou un risque réel de subir in traitement inhumain ou dégradant s’il n’existe pas de traitement adéquat ou soins dans son pays. (...) Dans ce cas, le retour dans son pays d’origine pourrait aggraver les symptômes en exposant de nouveau le patient aux facteurs de stress qui ont provoqué sa maladie.

Degré de gravité: sévère”.

(Zie het medische getuigschrift van 27/05/2013

Bovendien heeft post traumatisch stresssyndroom ingrijpende gevolgen. De emotionele en lichamelijke reactie zijn hevig;

Mijnheer [M.A.] heeft nodig van een behandeling van een onbepaalde duur.

Een ernstig risico van zelfmoordpoging inhoudt een reëel risico voor de leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling van de verzoekende partij. Inderdaad zijn patiënten met een posttraumatisch syndroom (Zoals Mijnheer M.A.) onderhevig aan suïcidale gedachten na enkele maanden hebben, of zelfs tot een zelfmoordpoging plegen.

De medische toestand van Mijnheer [M.A.] is dramatisch bij terugkeer naar zijn land van herkomst omdat het niet zal er niet goed behandeld worden.

Het medisch certificaat was nauwkeurig genoeg om te beseffen dat de ziekte een zeer reëel risico voor het leven of fysieke integriteit van Mijnheer [M.A.] inhoudt.

Het bestreden beslissing wordt eveneens slecht gemotiveerd waar in zij geenszins rekening houdt met het feit dat het gaat over een verergering van de ziekte.

In de vorige aanvraag 9bis was de ziekte omschreven als “Chronisch angstig en depressief syndroom, mogelijks in het kader van een PTSD”.

Nu het is omschreven als “zwaar chronische Post traumatische stress disorder en chronische post traumatische depressie”;

Het gaat du om een verergering van de ziekte en de verzoekende partij heeft de mogelijkheid om een nieuwe aanvraag 9ter in te dienen in het geval van een verergering van zijn aandoening.

Het is dus verkeerd dat de tegenpartij het tegendeel beweert;

*Haar aanvraag 9ter was daarenboven vergezeld van het type van medisch certificaat;
Dit medische certificaat voldoet aan het koninklijk besluit omdat de ziekte, de graad van ernst en de vereiste behandeling zijn vermeld;
Er is dus een klaarblijkelijke vergissing vanwege de tegenpartij die schijnbaar de documenten die haar onderworpen werden niet correct nagekeken werden;
De betwiste beslissing heeft zich niet getuigd over de medische elementen die haar ter appreciatie voorgelegd werden;
Ze houdt geen rekening met de bijzondere situatie van de verzoekende partij de welke aangepaste zorgen vereist;
Het certificaat voorgelegd door de verzoekende partij duidelijk aangeeft de pathologie waaraan de verzoekende partij lijdt, de graad van ernst alsook de nodige aangepaste behandeling;
Er is een overduidelijke schending van het artikel 3 E.C.R.M.;
Daarvan uitgaande, de betwiste beslissing dient nietig verklaard te worden.”*

2.2. Artikel 9ter, § 3, 5° van de vreemdelingenwet luidt:

“§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk: [...] 5° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.”

Uit deze bepaling blijkt duidelijk dat in het geval van opeenvolgende aanvragen om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet de latere aanvraag niet-ontvankelijk wordt verklaard indien daarin dezelfde elementen worden ingeroepen als in de eerdere aanvraag. Dit houdt in dat de gemachtigde ambtenaar de beide aanvragen moet vergelijken om na te gaan of de ingeroepen medische elementen dezelfde zijn. In dat geval dient hij de tweede aanvraag niet-ontvankelijk te verklaren.

In het middel wordt herhaald dat de medische toestand van eerste verzoeker zeer slecht is en het land van herkomst niet goed zal behandeld worden. Verzoekers voeren in het bijzonder aan dat geen rekening werd gehouden met het feit dat het gaat om een verergering van de ziekte. Zoals verzoekers zelf in het middel toegeven, steunt de eerste bestreden beslissing op artikel 9ter, §3, 5° van de vreemdelingenwet. Daarbij werd vastgesteld dat op 30 april 2013 reeds over dezelfde medische aandoening een beslissing werd genomen waarbij reeds werd uitgebreid ingegaan op de gezondheidstoestand van eerste verzoeker. Waar zij aanvoeren dat in de vorige aanvraag de ziekte werd omschreven als een *“chronisch angstig en depressief syndroom, mogelijks in het kader van PTSD”* terwijl zij de huidige aanvraag baseerden op *“zwaar chronische posttraumatische stress disorder een chronische post traumatisch depressie”* maken verzoekers nog niet aannemelijk dat het te dezen niet zou gaan om dezelfde aandoening. Naar aanleiding van de eerdere aanvraag, formuleerde arts-adviseur J.M. op 29 april 2013 het volgende advies:

*“Uit de der staving van de aanvraag voorgelegde medische attesten blijkt dat deze 30-jarige man een chronische depressieve toestand vertoont, zonder enige pejoratieve evolutie.
Er wordt geen aandoening vermeld die een reëel risico voor het leven of de fysieke gezondheid van betrokkene inhoudt, hij werd nooit gehospitaliseerd. Ik kan dus op basis van de voorliggende elementen niet aannemen dat de medische toestand een reëel risico zou inhouden bij terugkeer van betrokkene naar zijn land van herkomst. Betrokkene is voldoende vertrouwd met zijn aandoening zonder dat deze, ook onbehandeld, een gevaar kan betekenen voor zijn leven of fysieke integriteit, en er is ook geen risico op een onmenselijke of vernederende behandeling, gezien de banale medische toestand.
Er wordt mogelijks een suïcidaal gedrag vermeld bij wijze van een hypothetische, speculatieve evolutie, maar dit wordt niet bevestigd door specifieke beveiligingsmaatregelen noch waren er reële pogingen in die zin. Er waren verder geen acute opstoten, er waren geen hospitalisaties.”*

Uit het medisch attest d.d. 27 mei 2013 dat eerste verzoeker kort daarop in het kader van zijn tweede aanvraag indiende blijkt slechts dat verzoeker reeds sedert een drietal jaar voor zijn aandoening in behandeling is bij zijn psychiater, wat aldus de aandoening betreft waarover in de eerdere beslissing van 30 april 2013 reeds werd gestatueerd. Uit lezing van dit attest kan niet worden afgeleid dat er sprake zou zijn van een zodanige verergering van de situatie dat niet meer kan gesproken worden van een gelijkaardige aandoening. Met hun uiteenzetting in het middel waarbij de ernst van de aandoening wordt benadrukt maken verzoekers niet aannemelijk dat ten onrechte werd besloten dat de medische elementen reeds werden ingeroepen in het kader van een eerdere aanvraag. Het middel is niet gegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partijen hebben geen gegronde middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee maart tweeduizend zestien door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

C. VERHAERT